

Ψ'

Първо му изчезнаха едни чорапи.
Скъпи термо чорапи, от специална дишаща материя и отдолу със стелки за дюстабан.
После изчезна и любимата му писалка, с която понякога си водеше записки.
Но когато изчезнаха и самите записки – а те никога не бяха излизали от дома му –
тогава Горски категорично осъзна, че е обект на заговор.
Кой може да има полза от това?

Когато излизаше, Горски слагаше бисквитка под изтривалката, така че, ако някой
влизаше в дома му, бисквитката да се сплеска.
Слагаше бисквитки и на други ключови места в жилището.
После сложи и камери на няколко тайни къшета в дома си.

Един ден влезе в празната стая да нахрани кучето.
Подаде му няколко жълтъка, защото... откъде всъщност бяха тия жълтъци?

Кучето му каза „бау!“
И Горски съвсем се оцъкли. Кучето му каза „бау!“ – както човек би го казал, когато се
прави на куче. Освен това животното го гледаше ужасно интелигентно и дори с
известна насмешка в погледа.

Горски бързо затвори вратата на празната стая,
излезе на терасата
и сред чудно хубавата пролетна привечер,
брулен от могъщия топъл вятър,
повърна.

И тогава осъзна, че той всъщност няма куче.

~ ~ ~

На терасата, Горски внимателно започна да обмисля кога с какво се е хранил през
последните дни, както и с кого се е виждал.

Опита се да се сети чий поглед се е задържал по-дълго върху него

...

Да, на няколко пъти работни кафета с Морски.

...

Психовойната беше започнала.

Не искат да го убият, трябва им все още. Но ще му покажат на какво са способни.

Горски си припомни няколко техники за оцеляване в такива моменти.

Първо изолира всички въображаеми същества, които виждаше по терасата, и за които
категорично знаеше, че не са там.

Влезе в спалнята си, изключи телефоните, прекъсна снабдяването с електричество,
отвъртя звънеца на входната врата.

Седна. Затвори очи. Издиша дълбоко.

Знаеше, че ще му трябва дълго време, докато ефектите от това, което са му давали или
внушавали през последните седмици, изчезнат напълно.

За няколко мига просто наблюдаваше дъха си и после
отиде на мястото, където няма нито една мисъл.